

gumanitarna-politika/sotsialniy-zahyst/7652-problema-bezdomnosti-v-ukrajini-ta-napryamki-sotsialnoji-roboti-z- bezdomnimi-gromadyanami

2. Бутко М. П., Ревко А. М. Соціальні імперативи якісного розвитку продуктивних сил регіонів України: монографія / за заг. наук. кер. д-ра екон. наук, проф. М. П. Бутка. Чернігів: Черніг. нац. технол. ун-т, 2016. 276 с.

Гангало М. О., здобувачка освіти 1 курс, група СП-201
Науковий керівник – **Захаріна М. І.**, філос. н., доцент
Національний університет «Чернігівська політехніка» (м. Чернігів, Україна)

БІДНІСТЬ ЯК ПРОБЛЕМА СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ

Бідність одна із наймасштабніших проблем кожної країни. Рівень бідності показує ступінь розвитку країни. Нажаль, зараз кількість населення зменшується, проте частка його у країнах, що розвиваються збільшується значно швидкими темпами ніж у розвинутих країнах. Це призводить до низки глобальних проблем, які необхідно вирішити. Актуальність проблеми бідності розвивалася ще з давніх давен. Наприклад за часів правління Петра I та Катерини II було розповсюджено професійне жебрацтво. Вони постійно просили милостиню, особливо у храмів. Проте Петро був проти жебрацтва, тому що він категорично забороняв храмам допомагати жебракам, а людям, які подавали милостиню почав карати.

Проблема бідності досі актуальна. В основному бідність характеризується нестачею коштів та неможливістю підтримувати рівень життя в певному суспільстві і в конкретний момент часу. Тобто певна категорія людей не мають змогу себе прокормити, оплачувати певне житло та нормально одягатися. Через певний перелік, на жаль, люди, які зіштовхнулися з бідністю мають невелику тривалість життя. Це пояснюється тим, що більшість осіб зовсім не хочуть боротися з цією проблемою, вішають руки і проживають останні дні свого життя. Окрім цього, багато хто також можуть скорочувати собі вік, тобто накладати на себе руки через те, що не можуть витримати такий цикл життя. Або, також є люди, які починають серйозно хворіти через постійний холод, неякісне харчування та можливо нечистої води.

Найпопулярніша категорія людей серед бідних є безхатченки. Це люди, які не мають власного даху над головою, або люди без постійного місця проживання. Люди стають такими у наслідок алкоголізму, схильності до азартних ігор, звільнення з місць позбавлення волі. Безхатченки зазвичай живуть на вокзалах, у підвалах та інших місцях. Сьогодні поширеною причиною втрати майна є взяття кредиту під заставу майна. Якщо боржник не віддає своєчасно борг, то кредитор може підіймати суму, а в гіршому випадку насильно відібрати житло у боржника. Ще улюблене заняття кредиторів це маніпулювання людиною у вигляді різних погроз.

Цю проблему досліджували такі науковці: В.П. Антонюк, Н.П. Борецька, Н.С. Власенко, О.А. Грішнова, І.В. Качалова, В.О. Мандибура, В.М. Новікова, Н.М. Холоденко, Л.С. Шевченко. У своїх статтях про бідність Антонюк В. писала про сучасні форми прояву бідності населення України, її причини та негативні наслідки для людського капіталу та економічного розвитку країни. Також вона визначала можливі шляхи подолання бідності. Борецька також доволі обширно писала про проблему бідності серед людей. Проте вона писала більше про співвідношення бідності серед різних країн, економіку цих країн.

У своїй статті Борецька Н. розглянула проблему пандемії, яка може привести до поширення бідності. До основних причин формування цих процесів можна віднести: втрату роботи більшою частиною працівників через обмеження карантинними заходами, падіння рівня заробітної плати та повернення до своїх країн трудових мігрантів. Якщо розглядати статті Грішнєвої О., то можна зрозуміти, що вона більше досліджувала регулювання оплати праці, доходи та рівень життя населення, що зараз наразі актуально. Також вона розглядала такі проблеми як тривалості життя та знову таки подолання бідності. Така дослідниця, як Качалова І. розглядала проблему бідності у різних регіонах, тобто робила оцінку населення. Також вона розглядала причини бідності, а саме чому люди опиняються у такому становищі. Дослідник Мандибура В. розглядав проблеми формування основних характеристик, що розкривають диференціацію найбільш поширених маргінальних станів кінцевого споживання та відтворення людського потенціалу. Ще він розкривав методологічні підходи визначення розмежування маргінальних доходів на нижніх і верхніх соціальний полюсах.

Проте, зараз, на щастя, проблему бідності можна вирішити за допомогою активізації зусиль соціальної політики та соціальної роботи. Є багато різних служб, до яких може звернутися будь-яка людина. Тому якщо людина зовсім не знає як вирішити цю проблему, вона може звернутися за допомогою. Соціальний працівник може допомогти знайти роботу та надати тимчасове житло, з нормальними умовами для життя людини.

Також людина може стати бідною через те, що попадає в певне середовище з подібними людьми, через це в них пропадає мотивація стати краще, добитися кращого життя для себе. Окрім цього, попадають в середовище, яке не притаманне для нормального життя людини. Є навіть деякі бідні країни, в яких люди живуть дуже бідно. Вони ходять майже без одягу, взуття, варять їсти на всіх з того, що знайдуть, проживають доволі великими сім'ями в невеличких дахах, які збудували власноруч. В таких умовах діти таких сімей, та навіть не тільки діти, ходять постійно брудними, тому що не мають можливості нормально скористатися водою, яка у них може бути дефіцитом. Та ці люди не винні, що все так відбувається, просто економіка даної країни не дозволяє жити в нормальних умовах для людини. Мені сумно від того, як живуть деякі люди. Але я вірю, що ті хто захочуть кращого життя ніж у них є, знайдуть мотивацію, візьмуть себе в руки, та більше не будуть належати до категорії бідних людей, а навпаки потраплять до категорії успішних людей.

У висновку хочу зазначити, що проблема бідності буде розглядатися постійно. Люди повинні навчитися боротися з цим, та не вшати руки. Для цього є соціальні працівники, та служби, які завжди допоможуть у важкі часи та навіть вмотивують на краще життя.

Список використаних джерел

1. Базилевич В., Базилевич К., Баластрик К.: Макроекономіка: Підручник. Знання, 2005. 851с.
2. Комар Н. Теоретичні підходи до вивчення проблем бідності: глобальний та країнний виміри. *Галицький економічний вісник*. 2011. № 2, С. 23–33.
3. Антонюк В. Сучасна проблема бідності в Україні, її наслідки для нагромадження людського капіталу та забезпечення економічного зростання. *Україна: аспекти праці*. К.: ЗАТ "ВІПОЛ", 2015. №5, С. 3–11.
4. Борецька Н.П. Соціальний захист населення на сучасному етапі: стан і проблеми. Донецьк: Янтра, 2001. 351с.
5. Політико-економічні аспекти диференціації маргінальних станів відтворення населення. *Економічна теорія*. 2016. № 3, С. 18 – 34.